

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 4 sierpnia 2025 r.

Poz. 5980

UCHWAŁA NR 14.866.2025

KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 22 lipca 2025 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 7) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

uchwały Nr XXI/190/25 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, z powodu naruszenia przepisów wskazanych w uzasadnieniu do uchwały.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tutejszej Izbie w dniu 2 lipca 2025 r., Rada Miejska w Mosinie powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 6k ust. 1, w związku z art. 6j ust. 1 pkt 2 i ust. 3e ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach dokonała wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła Przedstawicieli Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do badanej uchwały, wyznaczając termin jej rozpatrzenia na dzień 22 lipca 2025 r.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w ww. dniu Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Stosownie do art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Akty prawa miejscowego, jak stanowi art. 41 ust. 1 tej ustawy, ustanawia rada gminy w formie uchwały.

W myśl przepisu art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym, do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Przepisami rangi ustawowej zawierającymi upoważnienie dla rady gminy do uchwalania aktu prawa miejscowego w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia stawki tej opłaty jest art. 6k ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733, z późn. zm.).

Przepis art. 6k ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach stanowi, że rada gminy, w drodze uchwały:

1) dokona wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i 2 oraz ustali stawkę takiej opłaty; dopuszcza się stosowanie więcej niż jednej metody ustalenia opłat na obszarze gminy;

2)ustali stawkę opłaty za pojemnik lub worek o określonej pojemności, przeznaczony do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości;

3)ustali stawkę opłaty za m³ zużytej wody - w przypadku wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w art. 6j ust. 3a.

Rada Miejska w Mosinie skorzystała z możliwości wynikających z przywołanych przepisów prawa i przedmiotową uchwałą dokonała wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, jako iloczynu zużytej wody miesięcznie z danej nieruchomości oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi (§ 1 badanej uchwały).

Kolegium Izby wskazuje, że Rada Miejska w Mosinie w dniu 30 października 2024 r. podjęła uchwałę Nr X/75/24 w sprawie wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie gminy Mosina oraz ustalenia stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. W § 1 ust. 1 tej uchwały Rada postanowiła, iż: *"Dokonuje się wyboru metod ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy:*

1)zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi i wielorodzinnymi o liczbie lokali od 3 do 7, jako iloczynu liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi określonej w ust. 2;

2)zabudowanych budynkami mieszkalnymi wielorodzinnymi o liczbie lokali 8 i więcej, jako iloczynu zużytej wody miesięcznie oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi określonej w ust. 3."

Z powyższego wynika, że w badanej uchwale Rada Miejska w Mosinie w sposób odmienny dokonała wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi i wielorodzinnymi o liczbie lokali od 3 do 7.

Doszło zatem do sytuacji, że w obrocie prawnym pozostają dwie uchwały Rady Miejskiej w Mosinie regulujące tę samą materię, gdyż uchwała Nr XXI/190/25 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 26 czerwca 2025 r. nie zawiera postanowienia o utracie mocy uchwały Nr X/75/24 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 30 października 2024 r.

W myśl przepisów § 14 ust. 2 oraz § 39 Zasad techniki prawodawczej, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), które stosownie do § 143 mają zastosowanie do aktów prawa miejscowego, jeżeli ustawa (uchwała) reguluje dziedzinę spraw uprzednio unormowaną przez inną ustawę (uchwałę), to ustawa (uchwała) ta powinna zawierać także przepisy przejściowe lub dostosowujące oraz przepisy uchylające. Oznacza to, iż jeśli dany akt prawa miejscowego zawiera normy dotyczące kwestii już wcześniej uregulowanych, to musi oprócz przepisów merytorycznych zawierać przepisy, które uporządkują stan prawny w ten sposób, by jednocześnie nie obowiązywały przepisy zawierające normy już wcześniej uregulowane bądź normy wzajemnie sprzeczne. Ponadto w § 39 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej wyraźnie wskazano, iż w przepisie uchylającym wyczerpująco wymienia się ustawy (uchwały) lub poszczególne przepisy, które ustawa (uchwała) uchyla. Nie poprzestaje się na domyślnym uchyleniu poprzedniej ustawy (uchwały) ani jej przepisów przez odmienne uregulowanie danej sprawy w nowej ustawie (uchwale).

W wyroku z dnia 17 marca 2009 r., sygn. akt II SA/Op 33/09, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu wskazał, że: „W związku z tym, że ustawodawca przyznał organom gminy uprawnienia stanowienia prawa, wskazać należy, że organy te powinny kierować się zasadami poprawnej legislacji. W doktrynie prawoznawstwa podkreśla się, iż do elementarnych zasad techniki prawodawczej należy zaliczyć regułę zakazu stosowania derogacji milczącej i nakazu stosowania derogacji wyraźnej. Powyższe reguły wynikają z przepisów § 82 i § 86 powołanego wyżej rozporządzenia w sprawie zasad techniki prawodawczej, zamieszczonych w dziale II, mających z mocy § 143 zastosowanie do aktów prawa miejscowego, stanowiących, że zmiana (nowelizacja) ustawy polega na uchyleniu niektórych jej przepisów, zastąpieniu niektórych jej przepisów przepisami o innej treści lub brzmieniu albo na dodaniu do niej nowych przepisów, nie może natomiast polegać na tym, że dawny przepis zastępuje się nowym, nie wskazując jednocześnie dokonywania tej zmiany (nowelizacja dorozumiana). Argumentem

przemawiającym za niedopuszczalnością poprzestania na domyślnym uchyleniu przepisów lub przepisu przez samo odmienne uregulowanie danej sprawy jest realizacja zasady jedności prawa, a także czytelności systemu prawa poprzez pozbawienie wątpliwości które akty obowiązują, a które już nie. Derogacja wyraźna polega na precyzyjnym wskazaniu uchylanych przepisów, przy czym z uwagi na pewność i jasność porządku prawnego informacja o utracie mocy prawnej aktu normatywnego winna następować w takim samym trybie, jak ogłoszenie o jego wejściu w życie.”.

Skoro Rada Miejska w Mosinie zdecydowała się na podjęcie nowej uchwały to powinna również rozstrzygnąć o utracie mocy obowiązującej, uprzednio podjętej, uchwały w tej sprawie. Pozostawanie w obrocie prawnym dwóch aktów prawnych, regulujących tę samą dziedzinę spraw, jest prawnie niedopuszczalne i stanowi istotne naruszenie przepisów prawa.

W związku z powyższym, ponieważ badaną uchwałę podjęto z istotnym naruszeniem prawa, konsekwencją jest stwierdzenie jej nieważności.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu
/-/ Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.